

Nội dung bài viết

1. [Viết đoạn văn ngắn trình bày suy nghĩ của em về số phận người nông dân trong xã hội cũ](#)
2. [Đoạn văn trình bày suy nghĩ của em về số phận người nông dân trong xã hội cũ hay nhất](#)
3. [Đoạn văn nêu suy nghĩ của em về số phận người nông dân trong xã hội cũ siêu ngắn](#)
4. [Dàn ý suy nghĩ về phẩm chất và số phận người nông dân trong chế độ cũ](#)

Viết đoạn văn ngắn trình bày suy nghĩ của em về số phận người nông dân trong xã hội cũ

Vẻ đẹp nhân cách cùng số phận bế tắc của người nông dân trong xã hội cũ được thể hiện rất rõ trong đoạn trích "Tức nước vỡ bờ" của Ngô Tất Tố và "Lão Hạc" của Nam Cao. Thật vậy, cuộc đời của họ đã được tái hiện rất chân thực trước mắt người đọc. Về vẻ đẹp, cả nhân vật lão Hạc và chị Dậu đều là những người giàu tình yêu thương. Chị Dậu là người vợ có tình yêu thương chồng tha thiết, đi đâu này được thể hiện rất rõ qua từng cử chỉ chăm sóc người chồng đau ốm. Không những vậy, tình yêu đó chính là động lực và nguồn sức mạnh để một người nông dân thấp cổ bé họng như chị dám đứng lên đánh lại cai lệ và người nhà lí trưởng. Vì chồng, chị nhún nhường để cầu xin chúng tha cho chồng chị; nhưng về sau khi chúng nhất định mang chồng chị đi đánh trói, chị đã lặn xả đánh lại bọn chúng để bảo vệ chồng đến cùng. Cũng như chị Dậu, lão Hạc là người rất yêu thương con trai mình. Thương con trai vì không đủ tiền cưới vợ nên bỏ đi đồn điền cao su, lão đã chăm sóc tử tế cho kỹ vật con lão để lại: cậu Vàng. Càng thương con bao nhiêu, lão càng chấp nhận sống cuộc đời khổ sở bấy nhiêu: ăn củ ráy, sung luộc, rau má,... Tận cùng của bế tắc nghèo khổ, lão đã chọn cách tự tử để bảo toàn tài sản cho con trai khi trở về. Tiếp theo, chúng ta có thể thấy, nếu như chị Dậu là người phụ nữ có tinh thần phản kháng mạnh mẽ thì lão Hạc là người tìm đến cái chết để không bị tha hóa. Tuy chị Dậu là người phụ nữ thấp cổ bé họng nhưng giờ chị là trụ cột của một gia đình; thế nhưng khi bị dồn vào tận cùng bế tắc, chị đã chống lại bọn chúng, đây chính là sự đấu tranh cho công bằng, cho sự phản kháng của chị. Còn lão Hạc đã tìm đến bả chó để tự vẫn; như một sự trừng phạt lương tâm và để kết thúc tháng ngày đói kém tuyệt vọng chứ quyết không đi theo vết xe đổ của Binh Tư. Đó là số phận người nông dân trước Cách mạng tháng Tám, là vì không có tiền đóng sưu mà phải bán con, bán chó. Vì nghèo mà phải bán người bạn thân nhất để rồi kết thúc bằng cái chết đau đớn. Họ đều bị dồn vào bế tắc cuộc sống. Tóm lại, người nông dân trong xã hội cũ tuy có số phận đau khổ nhưng họ cũng là những con người với những phẩm chất tốt đẹp cao quý.

Đoạn văn trình bày suy nghĩ của em về số phận người nông dân trong xã hội cũ hay nhất

Đoạn trích Tức nước vỡ bờ và truyện ngắn Lão Hạc là một trong những tác phẩm phản ánh rõ nhất về cuộc đời và tính cách của người nông dân trong xã hội cũ. Họ là người sống khổ cực vì bị áp bức bóc lột nặng nề, phải chịu sưu cao thuế nặng. Cuộc sống của họ lâm vào cảnh bần cùng, bế tắc. Tuy vậy, họ có những phẩm chất đáng quý là trong sạch, lương thiện, giàu tình thương yêu. Họ quyết liệt phản kháng hoặc thậm chí dám chọn cái chết để giữ gìn phẩm chất trong sạch của mình. Điều đó cho ta thấy: người nông dân trong xã hội cũ có một sức mạnh tiềm tàng, họ không giàu có về vật chất nhưng có giàu về tinh cảm, sáng ngời phẩm chất cao quý.

Đoạn văn nêu suy nghĩ của em về số phận người nông dân trong xã hội cũ siêu ngắn

Trước cách mạng tháng Tám, số phận của người nông dân gặp nhiều đau khổ bất hạnh điển hình là nhân vật lão Hạc là số phận cho chúng ta cái nhìn rõ nhất về sự bóc lột tàn nhẫn. Với nhân vật lão Hạc, nhà thì nghèo, vợ mất sớm, con trai không cưới được vợ quản trí bỏ nhà đi đồn điền cao su. Lão thui thủi sống một mình cô đơn làm bạn với cậu Vàng. Tai họa dồn dập đổ xuống cuộc đời lão. Một trận ốm đã lấy đi hết tiền mà lão dành dụm được suốt bao nhiêu năm qua. Rồi không còn gì, ăn chẳng đủ ăn, không ai mượn lão làm việc, cuối cùng lão đành bán cậu Vàng. Nhưng vì cái nghèo rồi sợ tiêu lạm vào tiền để lại cho con trai, khiến lão chọn cái chết. Và cũng vì sự ân hận với cậu Vàng, lão kết liễu cuộc đời mình bằng cách ăn bả chó. Lão Hạc đã làm gì mà để rơi vào hoàn cảnh khốn khổ đến vậy? Tất cả là do xã hội cũ hành hạ. Thật đáng thương cho con người số phận ấy.

Dàn ý suy nghĩ về phẩm chất và số phận người nông dân trong chế độ cũ

Truyện ngắn lão Hạc đã cho em những suy nghĩ về phẩm chất của người nông dân trong xã hội cũ.

Đó là:

- Phẩm chất tốt đẹp, trong sạch
  - Chết chiu, tận tụy
  - Giàu lòng tự trọng, không bị tha hóa,... (không làm phiên hàng xóm kể cả lúc chết)
  - Giàu tình thương yêu, biết hi sinh vì con,... (với con trai, với con chó Vàng)
- > Số phận của người nông dân: Nghèo khổ, bần cùng và không lối thoát.

